

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek van het Landesgericht Innsbruck van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Rosemarie Kapferer en Schlank Schick GmbH

(Zaak C-234/04)

(2004/C 251/01)

Het Landesgericht Innsbruck heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 juni 2004, in het geding tussen Rosemarie Kapferer en Schlank Schick GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

A) Inzake de beslissing van de rechter in eerste aanleg over de bevoegdheid:

1) Moet het in artikel 10 EG vervatte samenwerkingsbeginsel aldus worden uitgelegd dat ook een nationale rechter onder de in het arrest van het Hof in de zaak Kühne Heitz geformuleerde voorwaarden verplicht is, een rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft gekregen, opnieuw te onderzoeken en deze te herzien, wanneer blijkt dat zij in strijd is met het gemeenschapsrecht? Moet er bij het onderzoek en de herziening van rechterlijke beslissingen aan meer voorwaarden worden voldaan dan bij administratieve besluiten?

2) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Is de in § 534 ZPO (Oostenrijks wetboek van burgerlijke rechtsvordering) gestelde termijn voor de herziening van een met het gemeenschapsrecht strijdige rechterlijke beslissing verenigbaar met het beginsel van de volle werking van het gemeenschapsrecht?

3) Eveneens voor het geval vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Brengt een niet overeenkomstig artikel 24 van verordening (EG) nr. 44/2001⁽¹⁾ herstelde internationale onbevoegdheid (onbevoegdheid *ratione loci*) strijdigheid met het gemeenschapsrecht mee, die volgens eerdergenoemde beginselen de kracht van gewijsde van een rechterlijke beslissing kan doorbreken?

Indien vraag 3 bevestigend wordt beantwoord:

4) Moet een rechter in hoger beroep de internationale bevoegdheid (bevoegdheid *ratione loci*) ingevolge verordening nr. 44/2001 onderzoeken, wanneer de beslissing van de rechter in eerste aanleg over de bevoegdheid wel, maar de beslissing over de grond van de zaak nog geen kracht van gewijsde heeft gekregen? Zo ja, dient dit onderzoek ambtshalve te worden verricht of alleen op vordering van een van de partijen?

B) Inzake de bevoegdheid van de rechter in consumentenzaken ingevolge artikel 15, lid 1, sub c, van verordening nr. 44/2001:

1) Vertoont een misleidende prijstoezegging, die dient om iemand te bewegen tot het sluiten van een overeenkomst en derhalve ter voorbereiding van een overeenkomst dient, een voldoende nauw verband met de beoogde sluiting van een consumentenovereenkomst om de rechten die daaruit voortvloeien, te kunnen voorleggen aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter in de zin van artikel 15, lid 1, sub c, van verordening nr. 44/2001?

Indien vraag 1 ontkennend wordt beantwoord:

2) Kunnen vorderingen uit een precontractuele verbintenis worden voorgelegd aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter, en vertoont een misleidende prijstoezegging die dient ter voorbereiding van de overeenkomst, een voldoende nauw verband met de daaruit voortvloeiende precontractuele verbintenis, om ook deze aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter te kunnen voorleggen?

3) Kan een zaak alleen dan aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter worden voorgelegd, wanneer aan de door de ondernemer voor deelname aan de loterij gestelde voorwaarden is voldaan, ook wanneer deze voorwaarden voor de materiële aanspraak ingevolge § 5j KSchG van geen belang zijn?

Indien de vragen 1 en 2 ontkennend worden beantwoord:

- 4) Kan een bijzonder, wettelijk geregeld contractueel recht sui generis op nakoming, dan wel een fictief, op een overeenkomst gelijkend recht sui generis op nakoming, dat ontstaat door de prijstoezegging van de ondernemer en het opvragen van de prijs door de consument, aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter worden voorgelegd?

(¹) PB L 12 van 2001, blz 1.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen EMAG Handel Eder OHG en Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Zaak C-245/04)

(2004/C 251/02)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juni 2004, in het geding tussen EMAG Handel Eder OHG en Finanzlandesdirektion für Kärnten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 8, lid 1, sub a, eerste zin, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG (¹) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, aldus worden uitgelegd dat de plaats van aanvang van de verzending of het vervoer ook bepalend is, wanneer verschillende ondernemers met betrekking tot hetzelfde goed leveringsovereenkomsten sluiten en de verschillende leveringen in een enkele verplaatsing van de goederen worden verricht?
2. Kunnen verschillende leveringen als belastingvrije intracommunautaire leveringen worden beschouwd, wanneer verschillende ondernemers met betrekking tot hetzelfde goed leveringsovereenkomsten sluiten en de verschillende leveringen in een enkele verplaatsing van de goederen worden verricht?
3. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, geldt als plaats van aanvang van de tweede levering dan de werkelijke plaats van verzending van het goed of de plaats van aankomst van de eerste levering?
4. Is het ter beantwoording van de eerste tot en met derde vraag van belang wie er tijdens de verplaatsing van het goed beschikkingsbevoegd over is?

(¹) PB L 145, blz. 1.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Turn- und Sportunion Waldburg en Finanzlandesdirektion für Oberösterreich en 2) Edith Barris en Finanzlandesdirektion für Tirol

(Zaak C-246/04)

(2004/C 251/03)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juni 2004, in het geding tussen 1) Turn- und Sportunion Waldburg en Finanzlandesdirektion für Oberösterreich en 2) Edith Barris en Finanzlandesdirektion für Tirol, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Mag de lidstaat zijn bevoegdheid krachtens artikel 13, C, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG (¹) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „richtlijn”), om de belastingplichtigen het recht te verlenen om, bij verpachting en verhuur van onroerende goederen in plaats van de in artikel 13, B, sub b, van de richtlijn voorziene belastingvrijstelling te kiezen voor belastingheffing, slechts op uniforme wijze uitoefenen, of mag de lidstaat daarbij onderscheid maken naar de soort handelingen of naar groepen van belastingplichtigen?
- 2) Staat artikel 13, B, sub b, juncto C, sub a, van de richtlijn een nationale regeling toe zoals die van § 6, lid 1, veertiende regel, UStG 1994 juncto § 6, lid 1, zestiende regel, UStG 1994, die de keuze voor belastingheffing in geval van handelingen van verhuur en verpachting aldus beperkt dat sportverenigingen van algemeen nut zijn uitgesloten van de keuzemogelijkheid?
- 3) Staat artikel 13, B, sub b, juncto C, sub a, van de richtlijn een nationale regeling toe zoals die van § 2, lid 5, tweede regel, UStG 1994 juncto § 1, lid 2, eerste regel, Liebhabereiverordnung in de versie van BGBl nr. 33/1993, volgens welke in geval van handelingen van verhuur niet kan worden gekozen voor belastingheffing wanneer de verhuur niet binnen een bepaalde tijd leidt tot een over het geheel genomen positief resultaat respectievelijk een batig inkomensaldo en het een gebouw betreft dat bestemd is voor gebruik als privé-woning?

(¹) PB L 145, blz. 1.